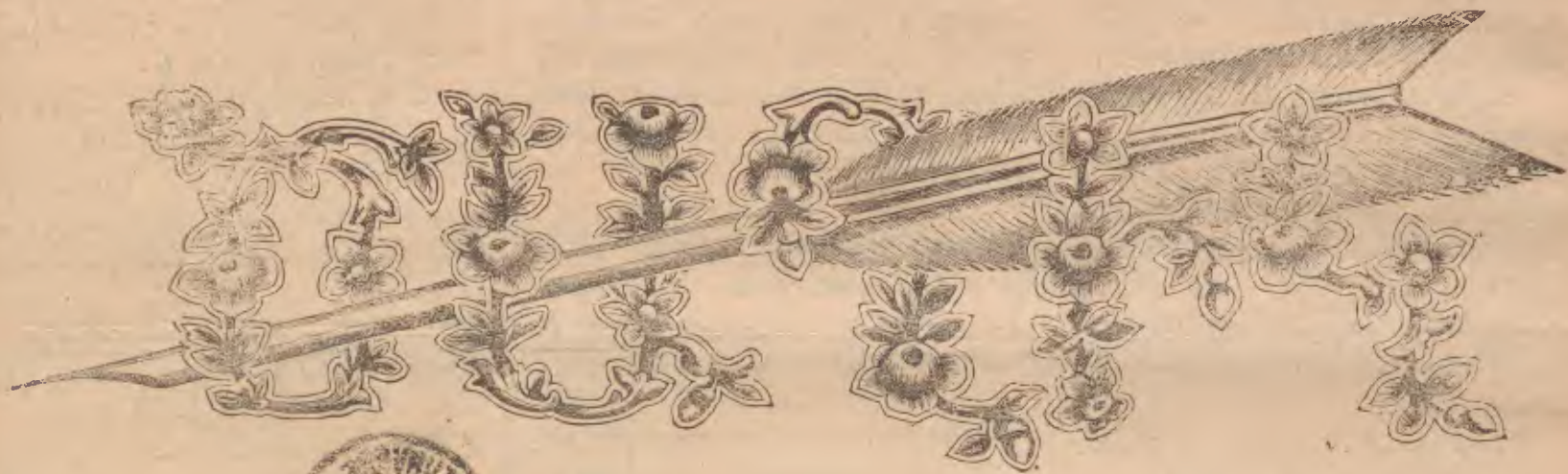

40 ՓԱՐԱ

Ա Ն Պ Ե Ս Ա Ձ Գ Ա Յ Ի Ն

ՓԱՐԱ 40

ԾԱՂԻԿ շաբաթ երկու անգամ կը հրատարակուի Զորեհար-
քի եւ Շաբաթ օրերն : — Տարեկան բաժանորդագրութեան գինն է
100 դրոս արծաթ : — Վեցամսեայն 50. — Դաւանաց համար 115 դրոս.
Վեցամսեայ 60. — Ծանուցման տողը 5 դրոս.

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Առ Արսեմասէր եւ Տեղեկ Անտոն Սափեան,
Ալանա Համամ, Քիւլիկ երկրագ խան երկրորդ յարկ թիւ 9 :
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնք եւ չեն տուիր :

ԹԻԻ 156 Բ. ՏԱՐԻ

1888

ՅՈՒՆԻՍ 29 ՉՈՐԵՔԻՍԵԹԻ

ՊԱՏՐԻԱՐԻԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ

Տեղական թէ թուրք եւ թէ գա-
ղական լրագիրք Հայոց պատրիարքի
ընտրութեան խնդրով զբաղել սկսած
են . Լ. Հեւել յոյս կը յայտնէ թէ Գեր.
Խորէն Նոր Պէյ արքեպիսկոպոսն պի-
տի ընտրուի . Ստոյգն լսելով Լ. Հեւելի
յիշեալ յոյսին իրականանալը կը վա-
ժաքէինք , ինչ որ ալ ըսեն , մեզ հա-
մար ամենէն արժանաւորագոյնն է : Նո-
րին Գերապատութեան ռեբերմ թշնա-
միներն անդամ , նորա բարձր արժա-
նիքը չեն կրնար ժխտել , Սղանյուլ
որ ն . Գերապատութեան վաղեմի հա-
կառակորդն է , անկարելի կը համարի
նորա ընտրութիւնը . անշուշտ ներքին
պատճառներն ունի Սղանյուլի այս
յոռեսանութիւնը :

Ճառ տիւ Պօսփօր եւ չորս Գանդի-
րոս ցոյց կուտայ , Գեր. Խորէն Նարպէյ,
Գեր. Մատթէոս Իղմիրեան , Բարթո-
ղիմէոս Չամիչեան եւ Գեր. Սիմէոն Սե-
ֆերեան եպիսկոպոսունք , եւ ստոյգ
տեղեկութիւն ունենալ կը յաւակնին թէ
երկու վերջնոց ընտրութեան կուսա-

կից են աղգային աւագանիք , բայց
առաջին երկուքէն միոյն ընտրութիւնը
հաւանակէն է կրտ :

Ինչ որ ալ ըլլայ , այս օրինակ կարեւոր
խնդրով մը ատեն հայ թերթերու ցու-
ցած անտարբերութեան բայց գէթ օ-
տար լրագիրք կը գոցեն :

Ուշագրաւ են նաեւ թուրք լրագ-
րաց շահապնէրն , Թաքէ և Թէրեֆան
հաշտեալ որք իրատեսիլով զմեզ վաժիար
կը յայտնեն որ ընտրութիւն Գեր. Բար-
թողիմէոս սրբազանն եւ Սղանյուլեան
պօլսոյ , Տ. Մկարտի եպիսկոպոսն վա-
ղեմի առաջնորդ Գահիրէի :

Այս վերջնոյն նկատմամբ Արեւելք
իւր շնորհակալութիւնը հետեւեալ խօս-
քերով յայտնած էր , յիշեալ թուրք
պաշտօնակցած :

« Ենթադրուի ենք մանաւանդ մեր
« թուրք պաշտօնակցած այս հոգածու-
« թեան համար : Բայց կապահովցնենք
« զիրենք թէ Պատրիարքի ընտրութեան
« պէս տարրական գործի մը մէջ Հայ
« ազգն ի վաղուց անտի վարժ է արժա-
« նաւոր ընթացք մը բռնելու առանց ար-
« տաքին խորհրդոց կարօտ մնալու :

Որ թարգմանի « խօսնիկ մօմք քե-
զի , մեր ժամը մի գար » :

Խառնակէն երեսփոխան ընտրու-
եցան .

Բարսեղ Էֆ . Հալաճեան .

Ռէթէոս Էֆ . Պերպէրեան .

Համեմատականի մնացեալներու ըն-
տրութիւնը յառաջիկայ շաբթուն յե-
տաթողուեր է :

Ռուսիոյ Դեսպանատան առաջին
թարգման Պ. Իվանովի շարաթ օրն ե-
րուստղէմատուն երթալով տեսակցե-
ցաւ երուստղիմայ Պատրիարք Ամեն.
Տ. Յարութիւն Սրբազանի հետ . Պ.
Իվանովի այս առթիւ շնորհակտութիւն
ն. Սրբազնութեան երուստղէմի Պատ-
րիարքութեան վաւերացուց : —

Ընդհանուր աղգին կողմանէ Արե-
ւելքի վարչութեան կ'աղգարարուի թէ
երեք միլիօնէ աւելի հայ ժողովրդեան
ընդհանուր Հայրապետին դէմ՝ Անտէր
սիւնքորի մը հայհոյանաց հիւրընկա-
լութիւն չընէ ուրիշ անդամ :

Յուդուածներն առանց կարգալու-
կը շարեն արդեօք Արեւելքի տպարա-
նին մէջ , յիշեալ նամակը եթէ տղայ մը
անգամ կարդայ , ատելութեան պիղծ
ողւով գրուած ըլլալը կը հասկնայ :

ԶԵԿՈՅՑ

Մանդուկէ մասամբ անիրաւութիւն
կընէ այն գանդատներով թէ՛ ժեղուիթ
թերթին աղգալնաւ եւ աղգադաւա .

ըստ չի հրապարակագիրը չեն պարզեր յայտ ժողովրդեան և չեն զգուշացներ ազգը այս անաւեր թերթին :

Ծաղիկ առաջինն եղաւ այդ ժեղուհի թերթին բուն էութիւնը հրապարակողն . զի մենք մէկուկէս տարի մի և նոյն յաջակի տակ մի և նոյն պաշտօնը վարելով խիստ լաւ վերահասու եղանք նորա նպատակակէտին , և եթէ չեմք սխալիր Մշոյ խնդրոյն մէջ գործած վասակութիւնը նախ Ծաղիկ մասնաձեւի ըրաւ :

27 օր առաջ Ծաղիկի մէջ հետեւեալ տողերը կը հրատարակուէր :

« Բանդի այդ ժեղուհի թերթին « գոյութիւնը ընդ միշտ վտանգաւոր է « մեր ազգին , որն որ ժամանակէ մը ի « վեր իւր գործքերն ակներև ցոյց տու « ին այն վնասակար թերթին նպատա « կակէտն , Մշոյ խնդրոյն դեռ նոր է և հրապ « արհաճանքը Բեմը դեռ չարցած չէ ուստի « Բեմը Բեմը կը յանձնարարենք մե « րազնէն յիշատակ ժեղուհի թերթին « Մանդուկէ կարգան ևն » :

Ինչպէս բացօրոյ է , Ծաղիկն էր նախապէս մատնանի ընողն Մշոյ խնդրոյն առթիւ այդ ժեղուհի թերթին ազգադաւ արարքը այսու հանդերձ ատոր հրատարակութիւնը ո՞ր Հայ կարգաւոր չը տեսաւ նորա սեւ մատնութիւնն ու հոգին :

Նոյնպէս պէտք է խօստովանիլ նաև թէ՛ Արևելք միշտ ի հարկին ժեղուհի թերթին դէմ արժանի արհամարանքն ցուցնելով հանդերձ , պէտք եղածներն բարձրաձայն խօսեցաւ :

Դայով Արևելքի թերթին , դարձեալ պէտք է խօստովանիլ որ Մանդուկէ Պ. կամարականի դէմ արտասահման խիստ քննադատմ'է . Ծաղիկ « վարժապետին այլիկան հրատարակուիլ սկսած օրն իսկ դադարը դրաւ զայն , բայց ոչ անձնական անպատաւներ ակնարկութիւններով . արդէն աւելորդ է այդ աստիճան կարեւորութիւն տալ հրատարակութեան մը որ գրական ըլլալէ աւելի տղայական է :

Իսկ գալով ժեղուհի թերթին , խնդիրը բոլորովին կը փոխուի . բոլոր Հայ թերթիք պէտք է միշտ զեկուցանեն ժողովրդեան որ ժեղուհի թերթը չը կարգան , զգայնեն համայն ժողովրդեան որ այդ թերթին գոյութիւնը ընդ միշտ վնասակար է իրենց . այո՛ ,

այսօր խիստ դժբաղտաբար Հայոց ըստակովն է որ նա կ'աղբի . ուստի ընդ միշտ պէտք է զեկուցանենք ամեն ճշմարիտ հայերու որ ետ կենան իրենց ստակովն հայութեան թշնամին անուցանել :

Գեր . Սէֆերեան Սիմէոն սրբազանի Տեղապահութեան վաւերացման պոյրութիւնն երեքշաբթի օրն ԲԻՆԻՔԻ Պատրիարքարան զրկուել է :

Գոհութեամբ կիմանանք թէ Կեսարացի պատուարժան ազգայիններէ Գարամանեան Գարուծիւն Էֆէնտի Սալիսէի աստիճան շնորհուէր է :

Վիէննայի Միթիարեան Վերապատուելի Հարց հրատարակած « Հանդէս Ասորեստանի յուլիս ամսաթիւն հրատարակուեցաւ :

Բռնադատութիւն : Բանասիրական — Դրական — Մատենախօսական — Այլ և այլք — Բազմազան տեսութիւն :

Թահտագուրուարները քիլիկէն մահվ հետք

ԿԻՃԵ ՍԵՖԱ ԼԱԲԱՍԸ

Սաթըլըր Պահճէ գաբըսընտա գէօրընիւն գարըսընտա 77 Նօմբրօ Բիւլլիկիւն պիրատէրէրին էճդաճը ակըքանընտա վէ եինէ պիրատէրանը մուճայիլէրիւմիւն Պէյ օղլու տօղրու եօլտաքի 168 Նօմբրօլու էճ զախանէսինտէ վէ սայիր քեաֆէյի էճ զախանէլէրտէ գուլթուսու 5 զուրուշ :

Վ Է Պ

ԾԱՂԻԿՆԵՐՈՒ ԼԵԶՈՒՆ

(Ներդրութիւն)

« Թող ներողամիտ լինի ձեր բարեորտութիւնը , պատասխանեց միամտաբար , վասն զի այդ ստուերադիրը ձեր գծածներուն ամենէն գեղեցկագոյնն է » :

Ըստ կարգի Ժորժ ինքն ալ ժպտեցաւ :

« Արդարեւ , պատասխանեց , մինչև հիմայ տեսած կիներէս ամենէն գեղեցկագոյնն է այս » :

— Ճշմարտիւ :

— Մատաղապի , բարձրահասակ , մէջքը ուռնիկի մը մատաղ բունին պէս

գիւրաթեք , աչքերը սև և եռանդուն գնացքը վէս և յոյլ . ա՛հ , բարեկամ , Շահը ո՞րչափ երջանիկ է :

— Զգուշացէ՛ք վարպետ , աղէկ բզգուշացէ՛ք , զի եթէ կասկածէր . . .

— Պա՛հ . ընդմիջեց երիտասարդ պատկերահանը զուարթութեամբ , Բօքնէտտին անվոյթ է իւր կանանցին նկատմամբ , նամանաւանդ , պալատան մէջ այդ մատաղապի կնոջ ներկայութիւնն անգամ չգիտեր , վասն զի գեռամիս մ'է որ հօն բերուած է այն :

Ալքէնտի տխրութեամբ իւր վարպետին երեսը նայեցաւ , և ձեռքէն բռնեց :

— Վարպետ . բոաւ նմա լուրջ և ծանր կերպիւ , ներեցէք ինձ , եթէ խօսքերս ծանր երևի ձեզ , սակայն ինձ կը թուի թէ , այս պահուս ձեր խորհածը լրջութենէ հեռի է :

— Ըսածդ բացատրէ , ըսաւ Ժորժ զարմանօք :

— Մէկ կողմէն , կրնէք թէ այդ գեռատի կինը յոյժ գեղեցիկ է . . .

— Անշուշտ .

— Եւ միւս կողմէն ալ , թէ Շահը չգիտեր նորա ներկայութիւնը :

— Սնտարակոյս . . .

— Այլ սակայն , վարպետ , շարաշարեց Ալքէնտի , դուք իսկ Բօքնէտտինի իմացնել կելլէք թէ ասանկ վաւաքելի գանձ մը ունի իւր կանանցին մէջ . . . մէյ մը ձեր վրայ ներդրած ազգեցութենէ հասկցէք թէ Շահին վրայ ինչ ազգեցութիւն պիտի ունենայ այն :

Ժորժ քրքիչ մ'արձակեց :

— Հաւատացիր որ իրաւունք ունիս , ըսաւ զուարթօրէն :

— Կը հասկընա՞ք :

— Այո կը հասկընամ . . . ատկէ պարզ բան չկայ . . . այսինքն թէ Շահը երբեք սոյն կենդանադիրը չպիտի տեսնէ . . . թէ այս կենդանագիրը երբեք լմնալիք չունի , թէ երբեք պատկերաց դահլիճը գտնուած պատկերներուն մէջ չպիտի երևի : Ալքէնտի , դու ինձ նշանաւոր ծառայութիւն մը ըրիր , և , ինչպէս որ պայիլներու առասպելներուն մէջ կըլլայ , կը խօստանամ որ ինձմէ ինդրած առաջին շնորհքդ պիտի տամ քեզ :

Ալքէնտի իւր տիրոջ այսպէս խօսիլը լսելուն մեղմօրէն ժպտեցաւ :

—Ուրեմն այդ չքնաղուհին կը սիրէ՞ք, հարցուց տեսակ մը երկչոտութեամբ, և աչքերը խոնարհելով։

—Գէթ, այդպէս կը կարծեմ... պատասխանեց ժորժ։

—Հետը խօսած ո՞ւնիք։

—Հաւազային բրի։

—Արդ եօք ի՞նչ։

—Ձեռքի ունեցած որանչելի մէկ փունջը օղեցի առի իրմէ։

Աչքէնտի գոյնը նետեց։

—Կարելի՞ բան է... կրկնեց սրտի տրոփումը։

—Նայէ անգամ մը։

Նո՛ւ ժորժ կուրծքէն փունջ մը հանեց և իւր աչակերտին տուաւ։

Աչքէնտի առաւ և արագօրէն քըննեց։

Փունջը տարօրինակ ծաղիկներէ բաղկացած էր և որուն առջի գոյները տեսնելով յոյժ բարեբաղդաբար չէր երևար թէ կը յարմարէր իրարու, սակաւ ինչ խառնակ և հապճեպով կազմուած, ձաղախոտի, վայրի մեխակի, սինի տերեւի, ոսկեղեղի և կնքարոյսի խառնուրդ մ'էր։

Երբ Աչքէնտի փունջը վարպետին վերադարձուց, դէմքը մտահոգ էր։

—Ձեր կարծածէն շատ աւելի երջանիկ էք դուք, ըսաւ վերջապէս ժորժին պահ մը լռելէ զինի։

—Ինչո՞ւ այդպէս, հարցուց պատկերհանը։

—Վասն զի այս ծաղիկները ոչ-երկ-դիմի գիտմամբ հաւաքուած են։

—Ինչ գիտում։

—Դուք Սէլմէ գիտէ՞ք, վարպետ։

—Բնաւ երբէք։

—Այն ատեն չէք գիտեր թէ ի՞նչ ըսել կուզեն այս ծաղիկները զորս ձեզ տուեր են։

—Մէկ խօսքն անդամ չեմ գիտեր։

—Լաւ, կը փափաքիք որ ատենց ծածկեալ նշանակութիւնները բացատրեմ ձեզ։

—Այդ ինձ հաճոյք պիտի պատճառէ։

—Մտիկ ըրէք ուրեմն, և ուշադիր եղիք։

Յայնժամ Աչքէնտի պատկերհանին ձեռքէն փունջն առաւ և մի առ մի նորա ծաղիկները քակելով սկսաւ ցոյց տալ։

—Այս ձաղախոտը, ըսաւ իւր խօս-

քերը կշռելով, կը նշանակէ Մաս-Սէր, սոյն վայրի մեխակը ըսել կուզէ Անյալ յօժարութեան, սինի տերեւերը խառնութեան, ոսկեղեղը, Պաշտպանեցէ՛ղի, և կնքարոյսը յէր լեկտիւնը կը հայցեմ։ Ուրիշ կերպով, այս ձեզ տրուած փունջը տոմսակ մ'է որոյ վրայ գրուած ինչէր սա խօսքերը։ Ձեզ հոգի անյալ յօժարութեան մը կը հոգեմ, ինչեւ եղի, Բայց պաշտպանեցէ՛ղի... յէր լեկտիւնը կը հայցեմ։

Ժորժի ապշութիւնն նկարագրել անկարելի էր, փոփոխակի փունջին և Աչքէնտի կը նայէր և կը հարցնէր իւրով թէ հաւատա՞լ պէտք էր թէ երկբայի։

—Իրաւ որ, ըսաւ աշխուժիւ, սա շատ հրաշալի բան է, այսպէս Սէլմէի միջոցաւ մարդ կարող կ'ըլլայ թղթակցիլ այնպիսի դիւրութեամբ ինչպէս Մարիօնի թղթափաճառանցի պահա-րանովն (Անվոպ)։

—Կը տեսնէ՞ք։

—Սքանչելի է այս, թղթատարութիւնը ոչ իսպառ խափանած է, և գէթ իւր ստորագրութիւնը վտանգելու երկուդէն կաղաւթի մարդ։

Ժորժ պահ մը խորհեցաւ ապա գրեթէ իսկոյն շարունակեց սրպէս թէ յեղակարծ զաղափարմը միտքն ինկաւ։ Բայց կը մտածեմ նախ, բացադանչեց, սոյն տոմսակը իրօք առ ի՞նչ ուղղուած է։

—Անտարակոյս։

—Փրանսայի մէջ սովորութիւն է ընդունուած նամակներուն պատասխանել։

—Պարսկաստանի մէջ ալ այսպէս է։

—Եթէ ես ալ իմ գեղանի սիրուհւոյս ըստ կարգի փունջ մը խրկէի։

—Պարտաւորեալ էք։

—Բայց դժուարութիւն մը կայ։

—Ինչ դժուարութիւն։

—Ձեմ գիտեր ծաղկանց լեզուն։

—Սակայն ես գիտեմ, ըսաւ Աչքէնտի։

—Լաւ, իրաւունք ունիս. և լաւ ըրած պիտի լինիմ եթէ այդ տոմսակը գրելու հոգը քեզ յանձնեմ։

—Ուրեմն կուզէք։

—Կուզեմ. վաղը ինձ փունջ մը պիտի յանձնես որով պիտի իմաց տաք Գեամիլէի թէ զինքը կը սիրեմ, թէ սիրտս գրաւած է, թէ զինքը ինձ

կին ընելէ զատ սիրելագոյն փառասիրութիւն չունիմ և թէ անձնութեան թեանս վրայ կրնայ վստահ լինել։

Աչքէնտի ոչինչ պատասխանեց, սակայն հետեւեալ օրն, արշաղոյսին, իւր վարպետին փունջ մը բերաւ որ բաղկացած էր ազնիւ նարգիսէ դեղին վարդէ, վերոնիկէէ շառագոյն իրովմիայէ։ Ասօնը ըսել կուզէին Սէլմէ կը հոգեմ, յէր էբէ կնքարոյս, յէր կնքարոյս, անյալ յօժարութեան վրայ վստահ եղէ։

Ինչ մը ետքը ժորժ գէպի կանանոց կերթար։ Իւր փունջը զգեստին ներքեւ պահեր էր... սիրով արքիւ և դոհ էր։
(Շարունակել)

ԾԱՆԿԱՔԱՂ

ԱՄԼՈՒԹԻՒՆ

«Աճէցէք և բազմացարուք, ամուսնութեան գլխաւոր վախճանն է այդ» ըսաւ Տէրը։ Բայց մարդկանց ստուար բազմութիւն մը կայ որք երկնային սոյն պատուէրին բնաւ ունկնդիր չեն ըլլար, և պիտի ամուսնանային եթէ վստահ լինէին որ չը պիտի բազմանան։
Ժ. Ն. ԴԵՄ. ՊԵՆԵՆԵ

Գեղանի կոյս մը որ բաւական հետաքրքիր էր, օրմը հարցուց Մօնթէսքիէյի թէ ի՞նչ է երջանկութիւնը։

—Օրիորդ, պատասխանեց նմա հօշակաւոր զրազէտը, թաղուհիներու համար բեղմնաւորութիւնն է, իսկ աղջկանց համար ամուսնութիւնը։ Ա. Ռ.

Դիւղի մը գեր և քաջառողջ քահանա մը ինչպէս որ ընդհանրաբար անակ են, աղախին մը կըլինտէր և չէր գիտեր ներկայացողներէն որն ընտրել։

—Ինչու համար պարոն քարոզիչ, ըսաւ հարուստ գիւղացի մը, Ժան Մագլուի այրին չէք առներ։

—Այդ գիտեմ ես, ընդմիջեց քաւրողիւր, բայց ըսին ինձ թէ բան մը չի գար ձեռքէն։

—Հա, այդ իրաւ է քիչ մը, պատասխանեց գիւղացին, բայց, ինչ կըլլայ, այնչափ խտապահանջ ըլլալու չէ, ամեն կատարելութիւն մէկտեղ չըլլար։

—Ինչ կատարելութիւն ունի որ։

—Բայց, պարոն ժողովրդապետ, դուք ինձմէ լաւ գիտէք թէ ամուսնէն առ։
Ա. Ռ.

ԱՄՍԻՍՏՈՒԹԻՒՆ

Ամուսնանալ ջանացող անձինք կը նմանին ձկանց որք ձկնորսին ուռկանին առջև կը խաղան, ամենքն ալ կը վառ-թան և զիրար կը հրեն ներս մանելու համար մինչդեռ ուռկանը բռնողնե-րը ի զուր կը ճգնին ճողորմիլ անկէ :

Ս. Կրտ

Սիրելի ետք ամուսնանալը, ջեր-մութեան քառամներըսրդ աստիճանի ներքև ընակիլ կը նմանի, առանց մը-տածելու թէ ջերմաշափը կրնայ վերա-տին զէրօն վար ընկնիլ: ԲՅՈՒՆ ԳՅՈՒՆ

Ամուսնութիւն մը երջանիկ ըլլալու համար, պէտք է որ այրը խուլ և կի-նը կոյր ըլլայ: Ա. ԼՅՈՒՆ ԳՅՈՒՆ

Պիւժազորաս իւր աղջկը ամե-նամեծ թշնամիներէն միզին կնութեան տուաւ, բարեկամները երբ անոր պատ-ճառը հարցուցին պատասխանեց:

—Ասկէ աւելի մեծագոյն չարիք մը չէի կրնար ընել անոր:

Երկու պատճառներ կան, որք պէտք էին հրաւիրել զմարդիկ շատ ուշ կար-գուիլ. առաջինը սա է որ եթէ գէշ կնկան մը գէշ միներ, մէկտեղ ապրե-լու քիչ ժամանակ մնացած կըլլայ. եր-կրորդն ալ սա է որ եթէ կատարեալ կին մը ձեռք անցնելու երջանկութիւնը ունենան, դոնէ նորա առաքինութիւ-նը խախտելէ առաջ մեռնելու դահու-նակութիւնը ունեցած կըլլային:

Ա. Կրտ ԳՅՈՒՆ

Ամուսնութիւնը յիմարութիւն մ'է, արարեալ յերկոցունց. ապա թիապար-տութիւն մ'է յերկոց և աւելիներու:

Ն. Կրտ

Անոնք որ ամուսնութեան օրհնու-թիւնը կընդունին, ապաշխարանայ ճամբուն մէջ մտած են արդէն:

Ա. Կրտ ԳՅՈՒՆ

Երևելի պատկերահանն կրէօյց, օր մը Տիարօյի հետ Լուզի նրբանցից մէջ ճեմելու պահուն, սկսաւ սաստիկ քնն-նազատել այն պատկերն՝ որ Բուսէնի նկարած Նօթը խորհուրդներու պատ-կերին մէջ ամուսնութիւնը կը ներկա-յացնէր:

—Այլ սակայն յաւելցուց նա խօս-քը վերջացնելով, ամեննին չեմ զոր-մանար որ այս նկարը գէշ եղեր է:

—Ինչո՞ւ հարցուց Տիարօ:

—Ինչպէս չէք գուշակեր, ըսաւ կրէօյց ծիծաղելով, անոր համար որ անկարելի է ամուսնութիւն մը աղէկ ըլլայ, նոյն իսկ պատկերի մէջ:

Սէն Մարթէնի պանդոկին մէջ պա-րոն Մերլիւշէ իւր բարեկամաց ճաշ մը կու տար. սեղանին վրայ իւր կնիւնը ներկայութեան ծիծաղելի ինքնագո-վութեամբ սկսաւ երիտասարդութեան ժամանակի տարփային արկածները պատմել:

—Քանինե՛ր եղջիւրադարդեցի... Գոչեց ժպտելով և մատներուն վրայ համբելով. եղջիւրադարդեցի Պ. Ա. . . ք եղջիւրադարդեցի Պ. Բ. ք, եղջիւրադարդե-ցի Պ. Գ. ք. . . :

— Բաւ է, բաւ է Պ. Մերլիւշէ, ճայնեց տիկինը որուն ինքնասիրութիւ-նը կը վիրաւորէր այս թուումէն, ճըշ-մարիտ եթէ թողում, այբ, բէն, գի-մին մինչև կէսը հազիւ պիտի կանգ առնէք:

—Ե՛ս, անուշիկս. օհ, մինչև և, օ, ֆ, պիտի երթամ հաւաստի եղիր:

—Այդ մասին դուք քան զիս եր-ջանիկ էք եղեր, ըսաւ կինը չարամը-տութեամբ, ես մինչև ցարդ մէկ հատ մը միայն կըցի եղջիւրադարդել: Ա. Ռ

ՌԻՃՈՒԶ ԱՐՍԱՆ

Գատը գէջտէ Բէքմէյ օղ-լու թարլասը թարափընտա Օսման աղա մահալլէսինտէ 21 նամէրօ իլէ մուրադգամ 110 արչըն պիր արսա էհ-վէն ֆիյաթլէ սաթլըգ օ-լուպ, թարլալլաինին զաղէ-թամըլ խտարէ խանէսինէ միւրաճաւթ էյլէմէլէրի ի-լան օլու նուր:

Թ Է Ա Թ Ի Օ

Ստամպոլ ահալիսի՝ Էրմէնիլէր պիր աղ միւսթէմա թուլթալարադ, թէա. թրօնուն գաարինի վէ մուհասէնաթընը՝ թէէսիֆսանէ օլարադ, պու կիւնէ տէ-կին թանըյամամըլ արըլար. իշաէպու սէպէպուէն թէաթրօ օլունարը վէ թէաթրօլար, կիւն կիւնէ Օրթա օլու-նու հալ վէ մահալլի օլմաղա եիւզ թուլթալար:

Շահաաէ պաշընտա վէ Իւսկիւ-տարտա օլտուղը կիպի Սամաթիատա տալիթէաթրօ լուպիյաթլարը օյնան-մաղա պաշլատը. հաթտա կէչէն ճու-մա էրթէսի կիճէսի «Օյունպաղըն էն-ճամը» նամ արամը իճրա իթալէր, ֆադաթ պիղ, գոււարպաղ հիչ պիր քիմսէ կէօրէմէտիք օյունտա:

Բէրտէ աչըլմաղտան թէաթրօնուն հալի, առէթա պիր սէյլը եէրինէ պէն. զէմէքտէ իաի, պիր թարափտան:

—Նէ՛ ալեա լիմօնու գայմաղը տօնտըրըրմա՛:

—Օլմուշ տուր չէֆտալիլէէէր:

—Կէլսէնէ, գաշալէրտին չէֆտա-լիլի:

—Էֆէնտիմ, իչէրտէ գաշա ալտը-լարսա, սիլտէն տէ զիյատէ իստէմէմ:

—Ընդա՛, բնդա՛, բնդա՛. . .

—Էյ ետլըււմ է՛ է՛ է՛. օ՛ օ՛ օ՛:

—Գա տուտու խուրապիյէս Լեւանը խարմիլ ըրաւ:

—Ձը հանիս չը կատարիս իշալ-լահ, ծօ՛ չիտա չօճօլին խուրապիլէն:

—Մի պուտը մարիկ, էթրաֆէն մեղի կը նային կօր:

—Էյ մեղայ, մուհա պիտի նստէի գայեր:

Վէլ հասըլ, պու գարաշալըլար-տան մատէ, էլ վէ տեադ վուրմադ-րաթըրըլարը վէ գույաղլարը սաղըր իաիճի ըլլըլարտան սօղրա բէրտէ ա-չըլտը վէ նստըլ քի տէտիք «Օյունպա-ղըն էնճամը» պաշլատը:

Է. ԼՅՈՒՆ — Ահ պապաճրդըմ, Մարիէ-թանըն սէօյլէտիղի սահիհմի աճապա, ֆրէտէրիք տհտըր ունա թուպ պէնի թէրքմի էտէյօրըմը. . .

—Լանկա պօսդանլարընին գէօրթէ-լէէէր:

Լօրէօ—Էվէթ պիյարէ Էլէնամ, պու հալատիսի իչիթի իչիթմէղ, նէ հալէ կիրաիկիմի թարիֆ իտէմէմ. օնէ եա, աղլաեօ՞րմուսընըղ. . . Նիչին. օլ տիլպէր կէօղէրինիղին ինճուլէրինէ լայըգ մը-տըր սիղի ալտաթման պիր մաշուք:

—Գայըլ աաղընըն պո՛ւ՛ւ՛ւ՛ղ:

—Էյ ճանրմ սուսալըմ:

Է. ԼՅՈՒՆ — Հայրը պապաճրդըմ, պուս-տան պէօյլէ աղլամտաճաղըմ վէ օ պի-վէֆա ֆրէտէրիկտէն ինթիգամըմ ա-լաճաղըմ:

—Հտճի պէ, գանաթայըլ քիմ ալ-տը պոնտան:

—Պողոսս սօ՛ր, իսկէլէ պաշնա կիթտի:

—Չօճուքլար սուսալըմ պիրազ ա- երպ տըր պէ:

Պու արա օյունտա էլէնանըն բէ- տերի էվտէն արշարը չըքար:

Էլէն—Ահ, եանըմաթուամ, Ալ- ֆօնսօ կէլիօր, շու շաչլըն ալթուն թօրպասը պէնի տիվանէ կիպի սէվէր, Թրէտէրէկտէն ինթիգամըմը ալմաք ի- չին պունա պիրազ մուհապէթ կէօս- թէրմէլի:

—Տէյիլմէն տէրէնին տիր թաղէ՛ ֆըն . . տըք:

Ալֆօնսօ—Մատմաղէլ իլթիֆաթլա- րըմը թագտիմ էտէրիմ:

Էլէն—Վայ սիլմիսինիլ միւսիւ Ալ- ֆօնսօ, մութլադա հէր վաղըթքի կիպի պանա օլան մուհապէթինիլի արղ իթ- մէյէ կէլմիշինիլ տիր:

Ալֆօնսօ—Այն մատմաղէլ, սիլի սէվէն պու ալէմտէ մուհապէթինիլէ եաշա- մաք իչին սէվէր, աշլընըլտա սէպաթ- սըլըք էլտէմի տիր:

—Աշլամաթըր պունէլ:

—Թրանճէլա՛ բէյիթը էքմէք:

Էլէն—Լաբին քիւչիւքլըքտէն պէրի իլթիթիմ, էքքէք գըմընաա, դա- տընլար գատար մուհապէթտէ սէպաթ- եօքարը տէրլէր, սիլին աթէշինիլ, բարլայըլը կիպի բէք գօլայլըրա սէօ- նէր իմիշ:

Ալֆօնսօ—Հայըր էլէնամ հայըր, է- կէր էքքէքլէրտէ պէօյլէ պիր հալ վար- սա պու պանա կէօրէ տէկիլտիր, զի- րա կէօյնիւմիւ գաբլաեան աշլ աթէ- շինտէ, օ տէրէճէ շիտաթ կէօրիւ- եօրումքի, պէնիմէ պէրապէր թօփ- րաղա կէօմիւմէտիքճէ սէօնմէյէճէք- տիր:

—Վիշնէլի տիր տօնտուր՛մամ:

—Հաճի պէյ սիկառան եանըեօր մու:

—Հայըր սէօնմիւշ տիր:

—Թրինս պիրէս, թէսէրա լօգում- եա, միա՛ վասանա:

—Պէ գարտաշ պուրատա բաթըր- տըտան պիր շէյ աղնաշըմաթօր քի:

Էլէն—Ահ, նէ պիլէլիմ, նէ սէօյ- լէլիմ. սէօղլանիւզէ, մուհապէթինիլէ ինանմաք իտէրիմ, լաքին իրատէնիլ էլինիլտէ տէկիլ, իւսթիւնիւզէ հիւք- միւ ճարի պիր բէտէրինիլ վարքի սիլի պաշկա պիր գըլլա էվէնտիրմէք իս-

թէյօր, իշտէ պուրասը խաթըրըմա կէլտիքճէ . . .

—Օլմուշտուր ահճէլէ՛ր:

—Պագսանա արմուտնու դաշա վէրիեօրսուն:

—Ալաճաքսան պիր իւչիւլէ օլուր:

—Այ պու չիւրիւլ:

—Էլպէթտէ սաղըն իչինտէ չիւ- ըլիլ տէ պուլունուր:

Ալֆօնսօ—Եօղ էլէնամ գօրդմա պա- պամըն պանա օլան հիւքմիւ . . :

—Օթուր պէ՛, պիլ տէ սէյիթ է- տէճէլիլ. նէ սըրըք կիպի տիքիլիեօր- սուն:

—Լազըրտընը պիլ, սըրըք սէնին կիպի օլուր:

—Գա Սրտէմ աօղին եկո, վախ- նամ արպէտա մը պիտի ելլէ:

—Աղալար սուսալըմ, օյուննուլար շաշըրըքօր:

Ալֆօնսօ — Պապամըն պանա օլան հիւքմիւ հիւ պիր վաղըթտա սիլէ վէր- տիկիմ սէօղլի պօղաճաք գուլթթտէ տէյիլ տիր. սիլտէն այրըմամադ իչին իճապ իտէրտէ, մէմլէքէթիմի, ֆամիւ- լեամը թէրք իտէրիմ:

—Պահարը տըր մաճուն . . ճո՛ւ:

—Չըրըրճը չայըրընտամըսըն պէ՛, նէ՛ պաղըրըեօրսուն, օյնանան օյունու աղնայամաթօրուլ:

—Էֆէնտի, պուրաեա օյուն աղ- նամաեա կէլտին իտէ, օյունուն տէֆ- թէրինի ալ կիթ էվինտէ տինճ գաֆա իլէ օգու քի աղնաեաթըն. պուրասը սէյիթ եէրի տիր:

Թիլ վաղըտա մաճուննունուն հադ- գը վար իտի, պու կիպի սէյրանիւհաճ մահալլէր հէր նէ գատար իսմէն պի- րէր թէաթրօ իտէլէր տէ, ահալի թէ- էսիւֆանէ օլարադ պիր թէաթրօտա նասըլ պարընմալըքը աղա պիլմէմէքտէ տիր. պու հալ տալիս Սթանպօլ ահա- լիսի իչին բէք զիեատէ թայիպ օլու- նաճաք պիր հալ տըր. թէաթրօ տէ- նիլէն մանէվի պիր մէքթէպ տիր քի պու մահալտէ պիր ատէմ կէօրմէքլէ թէրպլիյէ օլուր. իմտի պէօյլէ պիր մա- հալի պաղար եէրինէ չէվիրտիկիմիլտէ անտէն թահսիլ իտէճէկիմիլ թէրպի- յէնին նէ այարտա շէյ օլապիլէճէկի- նի հէր քէս գօլայճա քէշֆ իտէպի- լիլ:

Ծ Ո Ւ Ք Ը Մ Ե Ծ Ի Ն Ք Ը ՊԶՏԻԿ

Դաւաքի մը փողօցներու շքեղու- թիւնն ու մաքրութիւնը նոյն քաղքի բնակչաց լուսաւորեալ ժողովուրդ մը ըլլալուն մի նշանն է, նոյնպէս ալ թա- ղի մը փողօցներու մաքրութիւնը թա- ղեցւոյն մաքրասէր բնաւորութիւնը կարտայայտէ:

Կերեկի օր Ղալաթիոյ Լուսաւորիչ եկեղեցւոյ Թաղական Խորհրդոյ ան- դամոց քիթերին հօտ չառներ, Կեդ- րոնական վարժարանի՝ նայինք, թէ եկեղեցւոյն քովի փողօցին օր մէկ ծայրէն միւսը արտաքնոց եղած է, ժողովարանին և նոյա կահաւորման նայինք թէ եկեղեցւոյ դռան առջեւ կուտակեալ զաղրութեանց:

Արդեօք Թաղային սնտուկին գան- ձապետ Բարազամեան Էֆէնտի տըն- տեսագ իտական մի խնայողութեամբն է որ այդ փողօցը իւր զաղր վիճակին մէջ մնայուն կը կենայ: Եթէ նոյն թաղին Կալուածոց Հոգաբարձութեան Մեծ. Անգամք կուզեն որ եկեղեցւոյ կալուածներն արգիւնաւորին, փողօց- ներու մաքրութեան խնամ տաներուեն նա մանաւանդ բուն եկեղեցւոյ դռան առջևի փողօցին, եթէ ըստ այս անկա- րող են, գէթ իմաց տան վեցերորդ- շրջանակի Թաղապետութեան որ մա- սամը արգիլած է փողօցներու մէջ մի- ղելը:

Տեսէք ինչ եկաւ անցեալ հինգշաբ- թի առաւօտուն մեր Բալնտիկ տուտու յին զլսուն:

Արդւոյն պարոն Համբիկի վրայ ժա- մանակէ մը ի վեր տխրութիւն մը տի- րած էր և Բալնտիկ տուտու համադ- ուած էր օր ճըրտէվէ եղած է, ուստի Խորհրդաւ որ առանց պարոն Համբի- կին իմաց տալու, սովորական գեղն ընէ որ զաւկին տխրութիւնը փարատի: Արդ, խնամով տան փողօցի դռան սե- մը աւելց և փոշին փոքրիկ ծրար մը ընելով, պարոն Համբիկի սնարին տա- կը գրաւ և հետեւեալ առաւօտուն ար- շալոյօր չծագած ծրարն առնելով, ա- ռանց ետին նայելու Ամենափրկչին ուխտի դնաց. բայց հազիւ թէ Ղալա- թիոյ պողոտայէն եկեղեցւոյ փողօցը մտած էր, ծրարը քիթն բռնել ստի- պուեցաւ:

—Վույ հեռու ըլլայ, ըսաւ մըտ-
քէն՝ որովհետեւ խօսիլն արգիւտած է,
քիչ մը խօսնկ ալ չեն վառեր որ աս
սօխախին փիս հոտն երթար:
Երկու քայլ ևս մնացեր էր եկեղեցւոյ
դռան մօտենալու երբ անդգուշաբար կու-
տակեալ աղտեղութեան մը մէջ կոխեց
որ մինչև հագած գուլպային վերի մա-
սը աղտեղեցաւ: Ընդ այս բոլորովին
մոռնալով որ խօսիլն արգիւտաւ է մոռն-
ճը աւերեց, ինչպէս կաւրեն անգիտակ-
ցաբար պահքը:

—Ծուռը կլխուս, դա աս մետու-
թինը հիմայ ընտոր թէմիղցնելու է:
Վույ հեռուներ ըլլայ, ֆրէնկի մահալէ
չէ՞մի, մուծլախ մետուութին կը վազէ:

Այս միջոցին ուրիշ ուխտաւորուհի
մը եկեղեցի կուգար Ընտորիկ տու-
տուն վիճակը տեսնելով ըսաւ:

—Վայ կըլխուդ կէսն, հէմէններս
մտիւր տէ թուլումպային առջին հուր
մը վլայ:

—Բուրուկ մէկ երկու ճուրով առ
թէմընալու պան է, Աստուծոյ կըտ-
նան պիլէքիմ, մոռնա ալ աւերեցի:

—Գա աս հոտին ընտոր տիմացեր
կը կայնիս հայտէ ժամ մօտիւ: Ինչ պի-
տի ընես պան մընէ կլխուդ եկեր է,
անցած օր ալ կէսնի մը մալի կոօ
ֆիստանին բէշերը պիւթիւն աս սօ-
խախին գետինները քսուեր էր տէ
վերէն վար մետուութին պլշկեր էր:

Ընտորիկ առտու եկեղեցւոյ բակը
գտնուած ջրհանին քով դնաց:

—Ծօ ժամկոչ ախպար եկո քիչ մը
սա թուլումպան քաշէ տէ սա օքիս
վլամ:

—Փիւֆ, կերթաք պաթմիշ կընիք
ու խոս կիւքեակ:

—Վայ կլխուս, ժամուռ դռանը
քովիկը պաթմիշ եղայ, ծաւմընիդ կը
կոյրի՞ երկու սիւփիւրկէ զարնէքն:

—Գէօ ծառք կոյրի կուպէկու
ընիք:

—Ծօ մերթաք քուղուս ժամկոչ ախ-
պար ինչ կըլլայ խէր է սա թուլում-
պան քաշէ տէ օքիւս վըլամ, հայտէ ախ-
պարըս հայտէ:

—Քիւնչիւմ պէնիմ իշիմ եօխ տա
կայնիմ խանըմին ճիւրքեաշեմ, օ հօ:

—Գա աս ինչ ծուռ էր կլխու եկաւ
չորապս ստիֆալեայիս մէջ կը չորնայ
կոր, պուտ մը ճուր տուող չիկայ, գա
աս ինչ խաղըութին է, խոսխօճաման

Ամենափրկիչի մը ժամուռ առջին փի-
սութիւնը երջնութիւն է թէմընալու չեն
իտար, աս ժամը տաղական չունի:

Ընտորիկ տուտույին երիտասարդ-
մը մօտենալով ըսաւ:

—Խորհրդարան դնա, արձանա-
գրել տուր գրադրին, այն կըլլէ ժո-
ղովոյ նկատառման:

—Աս ալ եկեր հառմանը սամանը
մէկ կընէ, իմ ալ դաշէհէս է, դէմս ել-
նողը հայերէն չիտէ, ինչ տիլ պիլմէդ-
ներու հանդիպեցայ օղորմած Յիսուս:

—Քիւն կըսեմ կոր քի դնա եա-
ղըճըյին գրել տուր, ան թաղական
ներուն խապար կուտայ:

—Թուրցի՞ր ծօ տղայ, զայէր Փըր-
կիշին խենդն էի օր պաթախը ինկայ
տէյի աշխարք այրաւատ ծանծանեմ,
տուն խեր մը պիտի ընեսնէ, եկու սա
թուլումպան երկու ժուս քաշէ ինչ կըլ-
լայ:

—Շղթան կըպուած է ժամկոչին
քովն է բանալին:

—Ան պէլալըյին մէկնէ նէ, ես ալ
անոր հախէն պիտի կամ, սա ժամ-
կոչը ո՞ւր է նայիմ:

—Պէ կնիկ, առտուանցով պալա
եկիր խօս:

—Քիւն բալա Պէտրոս կըսեննէ ինծի
ալ նաղը Ընտորիկ կըսեն խապար ես,
օխտն օտարը ըլլայ նէ քիչ մը ջուր կու-
տայ, մեղայ դուք հայ քրիստոնէ չէք:

—Նէ պալաեա չաթտըն հէյ ողոր-
մած տէր, տէ՛ եկո լուացիր տէ տէֆ
օլ կէթ պաշըման:

—Հէ՛ռուներ ըլլայ, հիմայ խեղ-
քիս կուդայ, դա աս ինչ մետուութին է:

—Տէ չօխ աիլինէ վէրմէ, լուացիր
լմնայ:

—Թէմընալիք պան չէ, օքիւս կոյ-
րէր տէ չէր ուխտի եկեր էի, ամա
մէկը ինծի ըսէ օր, շաշըն կընիկ արը-
սէվէյի չըլնըդ առ, երեք Հայր մեր
ըսէ տար ծովը նետէ, ինչ մուծնու-
լուսուն ելար հոս եկար:

—Լմնցա՞ւ, թուլումպան տի կըդ-
պիմ:

—Էյ իշաէ սանկըս քիչ մը մետու-
թինը դնաց, վույ ծուռը կլխուս հի-
մայալ ստիֆալեաս օքիւս չըլար կոր:

—Թըլուէց անկէ է, չօրապդ խանէ
սատէ խաղիր:

—Հապա ելեմ պաղ առնեմ նէ:

—Արթըն տիւ կիտէս, քէֆըդ ին-
տոր կուղի, էնպէս արէ:

Ընտորիկ տուտու չարաչար աշխա-
տելով արին քրախնք մտնելէ յետոք
վերջապէս յաջողեցաւ մոռնակն հագ-
նիլ և տրսէվէին ծրարը մոռնօրէն
ծով նետելը հետեւալ օրուան թող-
լով, տուն վերադարձաւ:

Այսու հանդերձ յիշեալ փողոցը
իւր ամենազաղիր վիճակին մէջ մինչ
այսօր թողուած է: Արդեօք ինչ կը
խորհին անկէ անցնող օտարազգիներ՝
աղգային այդ առաջին կարգի հիմնար-
կութեան մատակարարաց վրայ...
անշուշտ պիտի ըսեն «Ծուքը մեծ, ին-
քը պղտիկ»:

2 Ե Կ Ո Յ Ց

Գաւառներէ բաժանորդք ոմանք
որք նամակաւ թերթիս բաժանորդ-
դուելէ զատ ստակն վճարելու պայ-
մանաւ, իրենց թերթէն զատ 10-20
թերթ ալ բացէն զրկած ենք, մինչ
այժմ ոչ բաժանորդագիրն և ոչ զըր-
կուած թերթերուն դինը վճարած են:

Այսու կը ծանուցանենք կեսօրիոյ
թալասէն Պարոն Շ. Ե.ին որ պարտքը
վճարէ. նոյնպէս Եօղկատ Ս. Խ ի որ
բաժանորդագիրն զրկէ:

Սաղըդ Մամուլուն սահիպ խմբիւս
Այլաղան էֆէնտի, Գալաթաւ
Բէնչէնպիւն-Պաղարընտա, Կեսի խա-
նընտա պիր մաղաղա քիւշաթիլէ, Նէֆիս
գէյթին եղը, վէ լեզիլ չարապ, վէ մաս-
տիգա, վէ էն ալէս ճինսմաէն տէ սաղուն,
վէ քէշաթիք էնվաթի Նէֆիս դօնեաղլը, վէ
հաթթա ծօրծ Սալամօն դօնեաղլ տաթի կէ-
թիլթմէքաէ սուլունտուղունտա, մէմուն
օլմաղլըդ արղու խաէն զաթլարըն թէշիթ-
լէրի իսթար վէ տալթթ օլունուր:

Պօղէ տատընըն պիր սէնէլիքաէն եի-
կիրմի սէնէլիլէ դատար էսիլ չարաղլարը
իլէ, Գըպըլըն տաթի դումանտարիս թէս-
միլէ օլունան չարաղլարը պուլունտուղուն-
տան, լիւղումու պուլունան զաթլարըն մա-
լիւմէրի օլմաղ իւղրէ, իլան օլունուր:

ՊԻԼՍԷՃԷ

ԻԼԷ

ԱԳՏԸ ԻԶՏԻՎԱՔ

Բ. ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կը գտնուի Պօլոյ տմն գրադասաւաց
քով և կամուրջին դուռը ջրադաճաւ Պօ-
ղոս և Յակոբ աղաներուն խանութը զին 2 զն:

Ի Լ Ա Ն Ա թ

Պիր չօդ սէնէլէրտէն պէրու քիւշատ իթմիշ օլտուզում օտաւտաւ Էվ վէ տիւքքեան վէ տրսա վէ հէր նէվ տգարաթըն ալըմ սա-

Պէլէտիլէրտէ վէրկի թանգիլթաթ խարթա վէ էմալարըն իծար վէ իսթիծարը վէ դօնթրաթի թանգիլթա վէ տէվալթի սոյլ-

Կէրէք տէրստաթթաթ վէ կէրէք թաշրաւար իշիւն սարաթիլէ վէ գօնէսիւծա միւ-

Թիծարէթ , Հուգուդ վէ Շէրի մահքէմէլէրիտէ տաթի իծարալ վէքեալէթ վէ պիլիւլամաթըն իծար տալրէլէրիտէ վաղը օլտադ մուամէլէրիտէ տաթի միւղաշէրէթ վէ հէր նէվ էվրաք թաթիտա , լսյիհա , մուքա-

Պու պապոթէ միւրաճաթթա լաղպէթ պուլյուրան գաթլարըն իշիլէրիտէ տէօրիւհտէ վէ հիւսնիւ սուրէթիլէ իթաթիլէ վէ իծապնտա թէմինաթը գաթիլէ թարաթըմտան վէրիլէրէք հէր իշիլէթ մէմտա վէ խօշնուտ իթաթիլէ վատ խաթիլմ :

Կալաթաթա քէօրիւ պաշընտա պէօլիւք իսալիլ Բաշա խանընտա Ն. 1 օտաւտա մուքիւմ ՏիգրԱՆ ԶԱՐԱՐԱՐԱՆ

Ի Լ Ա Ն

«Հիսարէ Գօմբանի» նամըյըլա Գալաթաթա թիւնէլին իթթիսալինտէ մուգատտէմա վաղը օլտաբարթիւմըրի թիծարէթի շիրքէթի պոււնտան ագտէմ ֆէսիւ իտիլմիշ օլտուղընտան , պու տէֆա քէնտի հիսապըմա օլարադէրիտէ Գալաթաթա թիւնէլին վէ էլպիտէճի Շիթայն մաղաղալարընըն եանընտաքի Մէրթապանի սօգաւղընտա 17 նօմէրօտա միւճէտտէտէն պիւր բարթիւմըրի մաղղասըրիւշատընա մուվաթիպագ օլուպ, Բարիզ վէ Լօնտրանըն միւթէպէր

Փապրիքալարընըն էն նէֆիս վէ էն թաղէ մալլէրիտի ճէլպ վէ թէտարիք իթմիշ օլտուղուճտան , կէրէք թօրտան վէ կէրէք բարչաբարչա սապոււն վէ լէվանթա վէ էմալի սաթըն ալմագ արղուսընտա պուլընան գէվաթ իլէ միւշթէրիլէրիմին քէմաթիւսապըդրապէթ պուլուրմալարընըր րէճա վէ քէնտիլէրիտի հէր վէճհլէ մէմոււն իթմէք զալրէթիտէ պուլոււնաճաղըմը արղ ու իլան էտէրիմ :

ԱՆՏՕՆ ՏԵՐՎԻՇ

ՏԵՓԹԵՈՒ Տ. ՊԱՊԱԵԱՆ

Մանկարարձ և մանագէտ կանանց և տղայոց հիւանդութեանց , սոյն ճիւղերն ի Փարիզ փորձառութեամբ կատարելագործած ըլլալով այժմ իւր բնակութիւնը հաստատած է ի Գաղղիոյ Վօտա ճատէսի , Անթիպոյի դեղարանին գէմ թիւ

87 տունը ուր ամէն առաւօտ մինչև ժամը 3 հիւանդ կ'նպաստի : Ի դիւրութիւն իւր յաճախորդաց վերայիշեալ Տեքթօրը այցելութիւնը կ'ընդունի նաեւ ամեն օր կէս րէն վերջը կ'ամբլին գէմ Գիւլիւքեան եղբարոյ դեղարանը վերի յարկ իւր սենեակը :

Զրի դա մանք կիրակի օրեր մինչև կէս օր իւր Գաղղի զի զի բնակարանը :

Ջրհորը նետած է զայն առանց գլխատելու, տես ինչ փորձանք պիտի բանար գլխուս :

Նիկոլ երկու երկար ժամեր այս որջին մէջ կենալէ յետոյ , սոյն անստոյգ կացութենէ ազատելու համար որոշեց դուրս ելնել , և դորժած ոճրէն հետք մը մնացած չըլլալը ստուգելէ յետոյ , դուրս ելաւ նկուղէն և հաղիւ թէ մառան մտած էր , դէմ առ դէմ գտնուեցաւ , առջի գիշերն Արսէնը գլխատել տանող եէնիշէրիին հետ :

—Ահ դժու ես , ըսաւ Նիկոլ , ինչպէս եկար հոս :

Այս եէնիշէրին նոյն ինքն Բագարատն էր որ կու գար Արսէնը ազատելու և Նիկոլը անդ գտնելով մեծ եղաւ զարմանքը , բայց առանց շուարեղու պատասխանեց :

—Էհ դու ես չօրպաճի , ապարանին առջեւ կանցնէի , տեսայ որ դուռը բաց թողուած էր որ երբէք ներելի չէ . ներս մտայ դռնապանին զեկուցանելու համար իւր դորժած յանցանքը . մարդ չի կար . բոլոր ապարանը չըլեցայ ոչ ոք կար . խորհեցայ թէ մառանը եղած չըլլան , և ահա ձեզ աստ կը գտնեմ , ինչ դորժ ունիք հոս :

—Ինչ գործ ունիմ հո՞ս . . . այն մատնիչն չէիր սպաննած դուն , բարեբաղդաբար ես կատարեցի կիսատ թողած գործդ :

առջնոյն կը հետեւէր : «Ինչ կը նշանակէ այս , ըսաւ Նիկոլ ինքնիրեն և զգուշութեան համար պատուհանին վարտոյոյն իջեցնելով , քովնաի փոքրիկ բացուածքէ մը սկսաւ դիտել . եկողներն երկու վաշտ Հասաա կոչուած զօրքեր էին , որ Պօստանճի պաշին անձամբ կառաջնորդէր :

Նիկոլի սիրտն տակաւ հնհնուքն առաւ . տան մարդիկը ձերբակալել կու գան ըսաւ ինքնին . . . այո , ահաւասիկ մէկ վաշտը ապարանի ետեւի կողմն անցաւ , տունը կը պաշարեն . պէտք չէ որ զիս այս տեղ գտնեն :

Շուտ ընդ փոյթ հագուեցաւ և սենեկէն դուրս ելնելով , առանց աղմուկի սանդուղէն իջաւ . և ոչ իսկ մտքէն անցուց թէ իւր պաշապանին Գապագճը Մուստաֆային վատնգն իմաց տայ : Այս միջոցին ապարանին դրան կը դարնէին . Նիկոլ առանց կանգ առնելու ածապարեց մառան իջուաւ Հոս ալ ապահով չէ մտածեց ինքնին . անշուշտ մողովատեղին պիտի խուզարկեն Հասաաները : Ապա աչքը . չօրս կողմ պտըտցուց և հեռուն մութ անցք մը նշմարելով , առջի գիշերուան Անձկութեան խուցը միտքն եկաւ . . . «Եթէ դուռը բաց ըլլար կազատէի , բայց և այնպէս այդ մութ խորշն ապահով է » : Նիկոլ կամարակապ նրբանքը մտնելով փոքր մառանին դուռը առանց յուսոյ

ՏՕՔԹ. Ս. ՌԱՖԱՅԷԼԵԱՆ

ԲԵՐՈՒ ՇԻՇԼԻ ՓՈՂՈՅ ԹԻԻ 11

Կը գտնուի

Ամեն առաւօտ, ժամը 3էն 6, կամուր-
ջին գէմ Գիւլիւքեան եղբարց Դե-
շարանը :

Երկուշաբթի և Ուրբաթ 7էն 10 Պէյլէր-
պէյ ի Դեղարանն Շարքիյէ. Ուր-
բաթ միայն ձրի :

Երեքշաբթի, Հինգշաբթի և Շաբաթ
7էն 10, իւր բնակարանը. Հինգ-
շաբթի միայն ձրի :

Չորեքշաբթի (ձրի) 7էն 10 Սամաթիա.
Թրանկոյի ճատտէն, Հռովմէա-
կան Հայոց Եկեղեցւոյն դիմաց.
Թիւ 337 տունը :

Տօքթօր Ռաֆայէլեան ընդհանուր
հիւանդութիւններէ դատ, մասնաւոր
եղանակաւ կը դարմանէ նաև արանց
և կանանց միզանցքային և ծննդական
գործարանաց վերաբերեալ հիւան-
դութիւնները, զորօրինակ գաղիական

ախոք, ամլութիւն, անկարողութիւն և
այլն :

ՆՈՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՔ

Գառամեայ Տեղեկաւ. Հոգարձութեան

Ս. ՓՐԿՉԻ

Ազգային Հիւանդանոցի

1883 յունվար 1 — 1886 դեկտ. 31)

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ս. ՓՐԿՉԻ ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՑԻՆ

Ազգային յիւանմեայ նկարագիր

Գրեց. ԲԻԻԶԱՆԴ ՔԷԶԵԱՆ

Սոյն երկու հրատարակութիւնքի
միասին կը վաճառին ի նպաստ Ս. Փրկչի
Հիւանդանոցին, ի դէմ մէկ քառորդ
Օսմանեանոսկի:

ՍԵՊՈՒՅ ՏԵՄԻՐՃԵԱՆ

ՊԱՏՐԱՍՏ ԿՕՇԻԿՆԵՐՈՒ

ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ

Սուլթան Համաժ փողոց թիւ 47

Նոր մրցում վայելուչ, Դիմացկուն
և Սժան կօշիկներու
Թէ արանց, Թէ կանանց և Թէ տղայոց
Համար :

ԱՐՏՕՆԱՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ

Ա. Յ. ՍԱՔԱԵԱՆ

ԽՄԲԱԳԻՐ Յ. Մ. ՀՈՃԱԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. ՊԻՊԷՐԵԱՆ

Պոլիս Զիչէք-պազարթիւ 23

— 298 —

հրեց. մեծ ուրախութեամբ տեսաւ որ երկա-
թէ դուռը իւր ծինեաց վրայ դառնալով ա-
ռանց ճանչի բացուեցաւ :

«Հիմայ աղատեցայ» ըսաւ, և ներս մտնե-
լով դրան նիզը դրաւ. «այժմ եթէ գան ու
դուռը խորտակեն իսկ, կըսեմ թէ բանտար-
կեալ մեմ» : Այս սոսկալի նկուղին մէջ դար-
շաբոյր հոտ մը կը տիրէր, փոքրիկ լուսամուտ
ծակ մը բացուած էր դրան գէմի պատին վերի
կողմէն և այս էր նկուղին միակ պատուհանը,
որուն ապակին սարդի ոտայնէ գրեթէ ան-
թափանցելի եղած էր :

Նիկոլ աչքերն դրան յառած կ'ապասէր,
մէկէն ի մէկ շշուկ մը լսելով՝ սարսռաց, ուժ-
գնակի ետին դարձաւ և անակնկալ տեսարանէ
մը մաղերն գլխուն վրայ տնկուեցան. մարդ մը
կեղնէր ջրհորէն. Արսէնն էր այս որ աներեւա-
կայելի ճգամը ջրհորէն ելնելով, դէմ առ դէմ
գտնուեցաւ Նիկոլի հետ :

Երկուքն ևս դարմայման բացադանչութիւն
մը արձակեցին . . .

— Նիկոլ . . .

— Արսէն ո՞ղջ . . .

— Այո ողջ, հրէշդ դու. և հիմակ որ մի-
այնակ ենք, դքեղ շան մը պէս խեղդելով պի-
տի լուծեմ վրէժս :

Այսպէս սպառնալով Արսէն, ուղեց ինձալ

— 299 —

Նիկոլի վրայ. բայց բոլորովին կը մոռնար որ
մէկ ոտքը չարաչար հաշմուած էր. սուր ցաւ
մը զգալով կանեցաւ :

Նիկոլ ի պաշտպանութիւն վերադառնալուն ներ-
քեւէն նեղ և սրածայր դաշոյն մը հանած էր զոր
միշտ վրան կը կրէր. Արսէնի տկարանալը տես-
նելով, սատանայան ծիծաղ մը ունեցաւ :

— Էհ, ըսաւ, քանի որ այն եէնիչէրին ըզ-
քեղ չէ սպաններ, իմ ձեռքովս պիտի մեռնիս :

Եւ դաշոյն ի ձեռին խոյացաւ Արսէնի վրայ.
Արսէն ի դուր ինքզինքը պաշտպանել փորձեց,
սոսկալի անկումէն ունեցած ոյժն բոլորովին
սպառեւր էր. Նիկոլ կատաղօրէն դաշոյնը Ար-
սէնի կողմ մխեց մինչև երախակալը. հէք մար-
դը պոռալ ուղեց, բայց ձայնը կոկորդին մէջ
մարելով, անշունչ գետինը գլորեցաւ. հար-
ուածը սոսկալի եղած էր :

«Հիմայ, ըսաւ Նիկոլ, եկած տեղդ դար-
ձիր» : և Արսէնի անշունչ դիակը գետնէն վեր-
ցնելով դարձեալ հորին մէջ նետեց :

— Հիմայ համազուեցայ որ բազդը զիս չէ
թողած, ըսաւ Նիկոլ ինքնին, որու մտքէն կանց-
նէր թէ դիչերն հոս պիտի մնամ. առաւօտուն
Հասաները տունը պիտի կոխեմ և բարի բազ-
դըս զիս հոս պիտի առաջնորդէ : Այս մարդը
եթէ ողջ մնացած ըլլար ես կորսուած էի. այն
առանակ եէնիչէրին որ անշուշտ մեղքընալով